

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
APLINKOS APSAUGOS ĮSTATYMO NR. I-2223 1, 6, 32, 32¹, 32², 33, 34 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 32³ STRAIPSNIU
ĮSTATYMAS**

2016 m. gegužės 17 d. Nr. XII-2358
Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 1 straipsnio 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) **aplinkos apsauga** – aplinkos saugojimas nuo fizinio, cheminio, biologinio ir kitokio poveikio ar pasekmių, atsirandančių įgyvendinant planus ir programas, vykdamat ūkinę veiklą ar naudojant gamtos išteklius;“.

2. Pakeisti 1 straipsnio 12 punktą ir jį išdėstyti taip:

„12) **ūkinė veikla** – ūkinė ir kitokia veikla;“.

3. Pakeisti 1 straipsnio 18 punktą ir jį išdėstyti taip:

„18) **planai ir programos** – nacionalinio, regioninio ar vietinio lygmens planavimo dokumentai (veiksmų planai ir programos, plėtros planai (programavimo dokumentai), ūkio šakų vystymo planai ir programos, strategijos, koncepcijos, teritorijų planavimo dokumentai ir kt., įskaitant planus bei programas, prie kurių finansavimo prisideda Europos Sąjunga), kurie rengiami, tvirtinami ir (arba) priimami pagal galiojančius teisės aktus ar pagal kompetenciją įgyvendinant viešąjį administravimą ir kurių įgyvendinimo pasekmės gali būti reikšmingos aplinkai, įskaitant tokių planų ir programų visiškus ar dalinius pakeitimus;“.

4. Pakeisti 1 straipsnio 20 punktą ir jį išdėstyti taip:

„20) **žalos aplinkai prevencijos priemonės** – bet kurios priemonės, taikomos reaguojant į įvykį, veikimą ar neveikimą, dėl kurio iškyla neišvengiama (reali) žalos aplinkai grėsmė, siekiant išvengti žalos aplinkai ar ją sumažinti;“.

5. Pakeisti 1 straipsnio 21 punktą ir jį išdėstyti taip:

„21) **žala aplinkai** – tiesiogiai ar netiesiogiai atsiradęs neigiamas aplinkos ar jos elementų (žemės paviršiaus ir gelmių, oro, vandens, augalų, gyvūnų, kitų gyvųjų organizmų, organinių ir neorganinių medžiagų, juos vienijančių natūraliųjų ir antropogeninių sistemų, įskaitant ir saugomas teritorijas, kraštovaizdį, biologinę įvairovę, buveines) pokytis arba jų funkcijų, turimų savybių (toliau – funkcijos) pablogėjimas;“.

6. Papildyti 1 straipsnį 32 punktu:

„32) **neišvengiama (reali) žalos aplinkai grėsmė** – pakankama (reali) tikimybė, kad artimoje ateityje bus padaryta žala aplinkai.“

2 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnio 5 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) rengia įstatymų, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimų ir kitų teisės aktų aplinkos apsaugos ir gamtos išteklių naudojimo klausimais projektus, organizuoja valstybės teritorijos bendrojo plano, valstybės teritorijos dalių bendrųjų planų ir valstybės lygmens specialiojo teritorijų planavimo dokumentų aplinkos apsaugos klausimais rengimą, pagal savo kompetenciją derina valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų teisės aktų, reguliuojančių ūkinę ir kitokią veiklą, projektus ir teritorinio planavimo dokumentus, kad jie atitiktų aplinkos apsaugos įstatymus ir kitus teisės aktus;“.

3 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„32 straipsnis. Žala aplinkai, aplinkos būklės atkūrimas ir žalos aplinkai atlyginimas

Pripažįstama, kad žala aplinkai padaryta, jeigu yra tiesioginis ar netiesioginis neigiamas poveikis:

1) palaikomai ar siekiamai išlaikyti rūšių ar buveinių palankiai apsaugos būklei, taip pat biologinės įvairovės, miškų, kraštovaizdžio, saugomų teritorijų būklei;

2) paviršinio ir požeminio vandens ekologinei, cheminei, mikrobinei ir (arba) kiekybinei būklei ir (arba) ekologiniam pajėgumui (potencialui), kaip tai apibūdinta Lietuvos Respublikos vandens įstatyme, taip pat jūros aplinkos būklei, kaip tai apibūdinta Lietuvos Respublikos jūros aplinkos apsaugos įstatyme;

3) žemei, tai yra žemės užteršimas, kai teršalai pasklinda žemės paviršiuje, įterpiami į žemę ar po ja (į žemės gelmes);

4) kitiems aplinkos elementams ar kitoms jų funkcijoms.

Gamtos išteklių naudotojai ir asmenys, vykdančios ūkinę veiklą, (toliau – ūkio subjektai) privalo imtis visų būtinų priemonių, kad būtų išvengta žalos aplinkai, žmonių sveikatai ir gyvybei, kitų asmenų turtui ir interesams, o padariusieji žalos aplinkai privalo kuo skubiau imtis veiksmų, užtikrinančių teršalų ir (arba) kitokių darančių žalą aplinkai veiksnių skubią kontrolę, sulaikymą, pašalinimą ar kitokią valdymą siekiant sumažinti ar išvengti didesnės žalos aplinkai, neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar tolesnio aplinkos elementų funkcijų pablogėjimo, o tuo atveju, kai žala aplinkai šio įstatymo nustatyta tvarka pripažįstama žala, darančia reikšmingą

neigiamą poveikį aplinkai, privalo atkurti aplinkos būklę iki pirminės būklės, taikydami aplinkos atkūrimo priemones aplinkos ministro nustatyta tvarka. Pirminė būklė nustatoma pagal turimą informaciją apie geriausią aplinkos būklę, buvusią žalos aplinkai padarymo metu ir kuri būtų buvusi, jeigu žala aplinkai nebūtų padaryta.

Padariusieji žalos aplinkai ūkio subjektai privalo šio įstatymo nustatyta tvarka atlyginti žalą aplinkai ir kitus susijusius nuostolius, nurodytus šio įstatymo 33 straipsnio 2 dalyje. Žalos aplinkai ir kitų susijusių nuostolių dydis sumažinamas ūkio subjektų savo lėšomis įgyvendintų priemonių, kuriomis buvo atkurta aplinka ar sumažinta padaryta žala, išlaidų dydžiu.

Žala aplinkai vertinama ir žalos aplinkai atlyginimo dydis apskaičiuojamas pagal aplinkos ministro patvirtintą metodiką, įvertinant pirminę aplinkos būklę (sąlygas), neigiamo poveikio aplinkai reikšmingumą, natūralaus aplinkos atsikūrimo galimybes ir laiką, atliktus veiksmus, užtikrinančius teršalų ir (arba) kitokių darančių žalą aplinkai veiksmų skubią kontrolę, sulaikymą, pašalinimą ar kitokį valdymą siekiant sumažinti ar išvengti didesnės žalos aplinkai, neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar tolesnio aplinkos elementų funkcijų pablogėjimo, taip pat pritaikytas aplinkos atkūrimo priemones.

Žala natūralioms buveinėms ir saugomoms rūšims nelaikomas Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo nustatyta tvarka pagal teisės aktų, reglamentuojančių natūralių buveinių ir saugomų rūšių apsaugą, reikalavimus iki veiklos vykdymo pradžios nustatytas ir įvertintas neigiamas aplinkos ar jos elementų pokytis, atsiradęs dėl neigiamo ūkinės veiklos poveikio, kuriam esant atsakinga institucija leido vykdyti šią ūkinę veiklą. Taip pat žala saugomoms rūšims ir natūralioms buveinėms nelaikomas neigiamas aplinkos ar jos elementų pokytis, atsiradęs dėl ūkinės veiklos, kurią ūkio subjektui leidžiama vykdyti pagal Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymo nuostatas dėl leidimo netaikyti draudimų ūkinei veiklai, susijusiai su Europos Sąjungos svarbos gyvūnų ir augalų rūšimis, kurioms reikalinga griežta apsauga ar kurių ėmimui iš gamtos ir naudojimui gali būti taikomos tvarkymo priemonės, pagal Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymo nuostatas dėl leidimo netaikyti draudimų su laukiniais paukščiais susijusiai ūkinei veiklai, taip pat pagal Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymo nuostatas dėl išimčių taikymo negalimam poveikiui Lietuvos Respublikos saugomoms rūšims.

Jeigu kiti įstatymai nenustato kitaip, žalos aplinkai atlyginimo dydis neskaičiuojamas ir nereikalaujama jos atlyginti, kai žala aplinkai atsirado dėl ūkinės veiklos, kurią įstatymų nustatyta tvarka leidžiama vykdyti ir kuri vykdoma nepažeidžiant aplinkos apsaugos reikalavimų (įskaitant leidimo sąlygas).“

4 straipsnis. 32¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„32¹ straipsnis. Žalos aplinkai prevencijos priemonių, veiksmų, užtikrinančių teršalų ir (arba) kitokių darančių žalą aplinkai veiksmų skubią kontrolę, sulaikymą, pašalinimą ar kitokį valdymą, vykdymas ir aplinkos atkūrimo priemonių taikymas

Esant neišvengiamai (realiai) žalos aplinkai grėsmei, ūkio subjektas, dėl kurio veiksmų kilo ši grėsmė, privalo nedelsdamas imtis visų būtinų žalos aplinkai prevencijos priemonių. Jeigu neišvengiama (reali) žalos aplinkai grėsmė nepašalinama, nepaisant ūkio subjekto taikytų žalos aplinkai prevencijos priemonių, ūkio subjektas nedelsdamas privalo apie tai informuoti Aplinkos ministeriją arba jos įgaliotą instituciją aplinkos ministro nustatyta tvarka.

Jeigu žala aplinkai atsirado, ūkio subjektas, dėl kurio veikos (veikimo, neveikimo) atsirado ši žala, privalo nedelsdamas apie tai informuoti Aplinkos ministeriją ar jos įgaliotą instituciją aplinkos ministro nustatyta tvarka ir imtis:

1) visų būtinų veiksmų, užtikrinančių teršalų ir (arba) kitokių darančių žalą aplinkai veiksmų skubią kontrolę, sulaikymą, pašalinimą ar kitokį valdymą siekiant sumažinti ar išvengti didesnės žalos aplinkai, neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar tolesnio aplinkos elementų funkcijų pablogėjimo;

2) būtinų aplinkos atkūrimo priemonių, atsižvelgiant į šio straipsnio 5 dalies nuostatas.

Aplinkos ministerija arba jos įgaliota institucija bet kuriuo momentu turi teisę ir pareigą:

1) reikalauti, kad ūkio subjektas pateiktų visą informaciją apie bet kurią situaciją, kurios metu atsirado žala aplinkai arba neišvengiama (reali) žalos aplinkai grėsmė, arba kai įtariama, kad tokia situacija gali atsirasti;

2) reikalauti, kad ūkio subjektas imtųsi būtinų žalos aplinkai prevencijos priemonių ir (arba) aplinkos atkūrimo priemonių;

3) reikalauti iš ūkio subjekto imtis arba duoti atitinkamam subjektui privalomus vykdyti nurodymus dėl visų būtinų veiksmų, užtikrinančių teršalų ir (arba) kitokių darančių žalą aplinkai veiksmų skubią kontrolę, sulaikymą, pašalinimą ar kitokį valdymą siekiant sumažinti ar išvengti didesnės žalos aplinkai, neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar tolesnio aplinkos elementų funkcijų pablogėjimo;

4) duoti ūkio subjektui privalomus vykdyti nurodymus dėl žalos aplinkai prevencijos priemonių ir (arba) aplinkos atkūrimo priemonių taikymo;

5) pati imtis būtinų žalos aplinkai prevencijos priemonių, būtinų veiksmų, užtikrinančių teršalų ir (arba) kitokių darančių žalą aplinkai veiksmų skubią kontrolę, sulaikymą, pašalinimą ar kitokį valdymą siekiant sumažinti ar išvengti didesnės žalos aplinkai, neigiamo poveikio žmonių

sveikatai ar tolesnio aplinkos elementų funkcijų pablogėjimo, ir (arba) aplinkos atkūrimo priemonių šio straipsnio 4 dalyje nustatytais atvejais.

Jeigu ūkio subjektas nevykdo šiame straipsnyje nustatytų pareigų taikyti žalos aplinkai prevencijos priemonės, būtinus veiksmus, užtikrinančius teršalų ir (arba) kitokių darančių žalą aplinkai veiksnių skubią kontrolę, sulaikymą, pašalinimą ar kitokį valdymą siekiant sumažinti ar išvengti didesnės žalos aplinkai, neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar tolesnio aplinkos elementų funkcijų pablogėjimo, ir (arba) aplinkos atkūrimo priemonės ar neprivalo atlyginti žalos aplinkai prevencijos ir (arba) aplinkos atkūrimo priemonių išlaidų arba nėra nustatytas atsakingas už žalą aplinkai asmuo, savivaldybės ir (arba) valstybės įgaliotos institucijos pagal kompetenciją pačios ar per trečiuosius asmenis vykdo būtinas priemones.

Žalos aplinkai prevencijos priemonių, taip pat veiksmų, užtikrinančių teršalų ir (arba) kitokių darančių žalą aplinkai veiksnių skubią kontrolę, sulaikymą, pašalinimą ar kitokį valdymą siekiant sumažinti ar išvengti didesnės žalos aplinkai ir neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar tolesnio aplinkos elementų funkcijų pablogėjimo, vykdymo tvarką nustato aplinkos ministras. Aplinkos atkūrimo priemonės vykdomos tik turint Aplinkos ministerijos ar jos įgaliotos institucijos išankstinį pritarimą. Aplinkos atkūrimo priemonių parinkimo ir išankstinio pritarimo gavimo tvarką nustato aplinkos ministras.“

5 straipsnis. 32² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32² straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„32² straipsnis. Žalos aplinkai prevencijos priemonių, veiksmų, užtikrinančių teršalų ir (arba) kitokių darančių žalą aplinkai veiksnių skubią kontrolę, sulaikymą, pašalinimą ar kitokį valdymą, ir aplinkos atkūrimo priemonių išlaidų atlyginimas

Visas žalos aplinkai prevencijos priemonių, veiksmų, užtikrinančių teršalų ir (arba) kitokių darančių žalą aplinkai veiksnių skubią kontrolę, sulaikymą, pašalinimą ar kitokį valdymą siekiant sumažinti ar išvengti didesnės žalos aplinkai, neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar tolesnio aplinkos elementų funkcijų pablogėjimo, ir (arba) aplinkos atkūrimo priemonių išlaidas ir kitus susijusius nuostolius, nurodytus šio įstatymo 33 straipsnio 2 dalyje, atlygina ūkio subjektas, padaręs žalą aplinkai arba sukėlęs neišvengiamą (realią) žalą aplinkai grėsmę, net ir tais atvejais, kai atitinkamas priemones vykdė savivaldybės arba valstybės įgaliotos institucijos (pačios ar per trečiuosius asmenis). Savivaldybės arba valstybės įgaliotos institucijos iš ūkio subjekto, padariusio žalą aplinkai arba sukėlusio neišvengiamą (realią) žalą aplinkai grėsmę, susigražina išlaidas, kurias jos patyrė dėl žalos aplinkai prevencijos priemonių, veiksmų, užtikrinančių teršalų ir (arba) kitokių darančių žalą aplinkai veiksnių skubią kontrolę, sulaikymą,

pašalinimą ar kitokį valdymą siekiant sumažinti ar išvengti didesnės žalos aplinkai, neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar tolesnio aplinkos elementų funkcijų pablogėjimo, ir (arba) aplinkos atkūrimo priemonių vykdymo ir kitus susijusius nuostolius, nurodytus šio įstatymo 33 straipsnio 2 dalyje. Jeigu ūkio subjektas pateikia prievolės atlyginti minėtas išlaidas ir nuostolius užtikrinimą, savivaldybės arba valstybės įgaliotos institucijos šias išlaidas ir nuostolius susigražina pasinaudodamos pateiktomis prievolės užtikrinimo priemonėmis.

Ūkio subjektas neprivalo atlyginti žalos aplinkai prevencijos priemonių, veiksmų, užtikrinančių teršalų ir (arba) kitokių darančių žalą aplinkai veiksnių skubią kontrolę, sulaikymą, pašalinimą ar kitokį valdymą siekiant sumažinti ar išvengti didesnės žalos aplinkai, neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar tolesnio aplinkos elementų funkcijų pablogėjimo, ir (arba) aplinkos atkūrimo priemonių išlaidų tuo atveju, jeigu žala aplinkai arba neišvengiama (reali) žalos aplinkai grėsmė atsirado dėl nenugalimos jėgos, taip pat jeigu jis įrodo, kad žala aplinkai ar neišvengiama (reali) žalos aplinkai grėsmė atsirado:

1) dėl trečiojo asmens veikos (veikimo, neveikimo), nors visos atitinkamos saugumo priemonės buvo taikytos;

2) tiksliai vykdant įstatymų įgaliotos institucijos privalomą nurodymą, išskyrus nurodymą dėl teršimo ar įvykio, kurį sukėlė paties ūkio subjekto veika (veikimas, neveikimas).

Ūkio subjekto išlaidas vykdant žalos aplinkai prevencijos priemones, veiksmus, užtikrinančius teršalų ir (arba) kitokių darančių žalą aplinkai veiksnių skubią kontrolę, sulaikymą, pašalinimą ar kitokį valdymą siekiant sumažinti ar išvengti didesnės žalos aplinkai, neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar tolesnio aplinkos elementų funkcijų pablogėjimo, ir (arba) aplinkos atkūrimo priemones šio straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais atlygina asmenys, sukėlę neišvengiamą (realią) žalos aplinkai grėsmę ar padarę žalos aplinkai, o jeigu šių asmenų nustatyti neįmanoma, – valstybės ar savivaldybių institucijos.“

6 straipsnis. Įstatymo papildymas 32³ straipsniu

Papildyti Įstatymą 32³ straipsniu:

„32³ straipsnis. Reikšmingas neigiamas poveikis aplinkai

Reikšmingas neigiamas poveikis saugomai rūšiai nustatomas pagal šiuos išmatuojamus duomenis:

- 1) saugomos rūšies populiacijos (individų skaičiaus, tankumo) sumažėjimą;
- 2) konkrečių individų arba pažeistos teritorijos svarbą saugomos rūšies apsaugai, saugomos rūšies retumą (įvertintą vietos, regiono ir aukštesniu lygiu, įskaitant Europos Sąjungos lygį);

3) saugomos rūšies galimybę daugintis (pagal šiai saugomai rūšiai arba šiai populiacijai būdingą dinamiką), jos gyvybingumą;

4) saugomos rūšies, kuriai padaryta žala, galimybę per trumpą laiką be jokio įsikišimo, išskyrus padidintas apsaugos priemonės, atsinaujinti iki būklės, kuri dėl saugomos rūšies dinamikos virsta į būklę, tokią pačią arba geresnę už pirminę saugomos rūšies apsaugos būklę.

Reikšmingas neigiamas poveikis rūšies buveinei ar natūraliai buveinei nustatomas pagal šiuos išmatuojamus duomenis:

1) rūšies buveinės ar natūralios buveinės užimamo ploto sumažėjimą;

2) konkrečių individų arba pažeistos teritorijos svarbą rūšies buveinės ar natūralios buveinės apsaugai, rūšies buveinės ar natūralios buveinės retumą (įvertintą vietos, regiono ar aukštesniu lygiu, įskaitant Europos Sąjungos lygį);

3) rūšies buveinės ar natūralios buveinės natūralaus atsikūrimo galimybę (pagal natūralios buveinės tipinėms rūšims arba jų populiacijoms būdingą dinamiką);

4) rūšies buveinės ar natūralios buveinės, kuriai padaryta žala, galimybę per trumpą laiką be jokio įsikišimo, išskyrus padidintas apsaugos priemonės, dėl rūšies buveinės ar natūralios buveinės dinamikos atsinaujinti iki būklės, tokios pačios arba geresnės už pirminę rūšies buveinės ar natūralios buveinės apsaugos būklę.

Bet koks neigiamas poveikis saugomai rūšiai, rūšies buveinei ar natūraliai buveinei laikomas reikšmingu, jeigu kartu nustatomas žalos aplinkai poveikis žmogaus sveikatai.

Reikšmingu neigiamu poveikiu saugomai rūšiai, rūšies buveinei ar natūraliai buveinei nelaikomas toks poveikis, kai tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

1) neigiami pokyčiai, mažesni už natūralius svyravimus, laikomus normaliais tai saugomai rūšiai, rūšies buveinei ar natūraliai buveinei;

2) neigiami pokyčiai, susidarantys dėl natūralių priežasčių arba įsikišimo, susijusio su įprastu vietovių tvarkymu, kuris apibūdintas gamtotvarkos planuose ar kituose dokumentuose, nustatančiuose apsaugos priemonės;

3) kai nustatyta, kad saugoma rūšis, rūšies buveinė ar natūrali buveinė be jokio įsikišimo atsinaujins iki būklės, lygiavertės pirminei būklei arba geresnės už pirminę būklę (dėl saugomos rūšies, rūšies buveinės ar natūralios buveinės dinamikos savybių), per vieną metų laikotarpį.

Neigiamas poveikis paviršiniam vandens telkiniui laikomas reikšmingu, kai tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

1) pablogėjo paviršinio vandens telkinio ekologinės būklės, ekologinio potencialo ar cheminės būklės klasė;

2) viršytos nustatytos cheminių medžiagų ribinės vertės aplinkos ministro nustatytu laikotarpiu ir aplinkos ministro nustatytame paviršinio vandens telkinio plote ar tūryje;

3) reikšmingai pablogėjo paviršinio vandens telkinio hidromorfologinė būklė.

Neigiamas poveikis jūros aplinkos būklei laikomas reikšmingu, kai tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

1) viršytos nustatytos cheminių medžiagų ribinės vertės aplinkos ministro nustatytu laikotarpiu ir aplinkos ministro nustatytame Lietuvos Respublikos jūros rajono vandenu plote ar tūryje;

2) kitaip reikšmingai paveikta jūros aplinkos būklė.

Neigiamas poveikis požeminio vandens telkiniui laikomas reikšmingu, kai tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

1) viršytos nustatytos cheminių medžiagų ribinės vertės aplinkos ministro nustatytu laikotarpiu ir aplinkos ministro nustatytame požeminio vandens telkinio plote ar tūryje;

2) dėl neigiamą poveikį sukėlusios veikos pablogėjo požeminio vandens telkinio kiekybinės būklės klasė.

Neigiamas poveikis žemei laikomas reikšmingu, kai tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

1) viršytos nustatytos cheminių medžiagų ribinės vertės dirvožemyje ar grunte aplinkos ministro nustatytu laikotarpiu ir aplinkos ministro nustatytame dirvožemio ar grunto plote ar tūryje;

2) iškilo didelė grėsmė, kad žemės užteršimas neigiamai paveiks žmonių sveikatą.

Detalios reikšmingo neigiamo poveikio aplinkai kriterijus nustato aplinkos ministras, vadovaudamasis šio straipsnio nuostatomis.“

7 straipsnis. 33 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 33 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Aplinkos ministerija, jai pavaldžios ar kitos valstybės ar savivaldybių institucijos pagal kompetenciją ieškinius dėl žalos aplinkai bei kitų nuostolių atlyginimo gali pareikšti ūkio subjektui arba kitam asmeniui, padariusiam aplinkai žalos arba sukėlusiam neišvengiamą (realią) žalą aplinkai grėsmę, per penkerius metus nuo dienos, kada šios priemonės buvo baigtos taikyti arba buvo nustatytas atsakingas ūkio subjektas arba kitas asmuo, atsižvelgus į tai, kuri iš minėtų aplinkybių atsirado vėliau. Žalos aplinkai dydis apskaičiuojamas šio įstatymo 32 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka, o kitų nuostolių dydis apskaičiuojamas įvertinus žalą aplinkai prevencijos priemonių, veiksmų, užtikrinančių teršalų ir (arba) kitokių darančių žalą aplinkai veiksnių skubią kontrolę, sulaikymą, pašalinimą ar kitokį valdymą siekiant sumažinti ar išvengti didesnės žalos aplinkai, neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar tolesnio aplinkos elementų funkcijų pablogėjimo, ir (arba) aplinkos atkūrimo priemonių vykdymo, žalą aplinkai ar neišvengiamos (realios) žalos aplinkai grėsmės, taikytinų aplinkos atkūrimo priemonių

alternatyvų įvertinimo, taip pat administracinių, teisinių, vykdymo išlaidų, duomenų surinkimo, stebėsenos ir priežiūros išlaidas. “

8 straipsnis. 34 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 34 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Ūkio subjektams taikoma civilinė atsakomybė, neatsižvelgiant į jų kaltę, už bet kokią žalą aplinkai arba neišvengiamą (realią) žalos aplinkai grėsmę, atsiradusią dėl jų ūkinės veiklos, išskyrus šiame įstatyme nustatytus atvejus.“

9 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2016 m. rugpjūčio 1 d.
2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministras iki 2016 m. liepos 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė